La Pomera

Sant Julià de Cerdanyola

Ubicació

Comarca:	Berguedà
Lloc/Adreça:	Devesa de la Pomera
Emplaçament	Carretera al Santuari de Falgars

Coordenades:

Latitud:	42.22042
Longitud:	1.90068
UTM Est (X):	409271
UTM Nord (Y):	4674835

Classificació

Número de fitxa	08903 - 173
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Medieval Modern Contemporani Popular
Segle	XIV-XX
Estat de conservació	Bo
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Residencial
Titularitat	Privada
Titular:	0000104DG1800S0001KX
Autoria de la fitxa	María del Agua Cortés Elía. OPC
Data de registre de la fitxa:	dc., 20/11/2019 - 01:00

Descripció

Masia de planta baixa, dos pisos i golfes sota teulada de doble vessant amb carener perpendicular a la façana principal que s'obre a SO. La casa principal està envoltada de diversos cossos secundaris que es troben adossats a les façanes laterals. Davant de la façana de l'edifici principal hi ha un cos afegit que forma

una eixida tancada amb baranes a cada pis, mentre que a la planta baixa configura un porxo que dóna entrada a la porta principal. La construcció és de pedra de diferents mides, amb algunes cantoneres escairades als angles. Les obertures es van modificar i ampliar, tot i que devien ser de pedra en origen, actualment estan emmarcades amb ciment imitant pedra. A la façana principal hi ha dues portes, la més important es troba sota el porxo i és d'arc adovellat de pedra que ha quedat tallat a la part superior pel forjat de l'eixida afegida davant la façana. A les golfes, just sota el carener, hi ha dues finestres d'arc rebaixat separades per un pilar. Adossat a llevant hi ha un cos afegit que forma una terrassa al pis i que és de nova construcció, unint la casa amb la pallissa que està al costat. La pallissa té murs i pilars de pedra, cobert amb teulada a doble vessant; la façana s'obre al pati que queda entre els edificis i no té tancaments, presenta tan la planta baixa com el pis oberts.. La casa es troba en una zona de terrasses que s'havien destinat al conreu.

Es troba situada al límit dels terres de conreu, algunes actualment abandonades, en un terreny amb pendent pronunciada i propera a bosc mixt de roure martinenc i pi roig per la part posterior.

Observacions:

Aquesta masia es troba relativament propera al nucli urbà, al camí que porta al santuari de Falgars. S'accedeix pel tercer desviament a l'esquerre del camí forestal 167, conegut com a camí gros, a la sortida del nucli urbà. La carretera és asfaltada però el camí és de terra i travessa el riu.

Història

La Pomera és una de les cases que es troben documentades a finals del segle XIV, l'any 1307 (DD.AA.: DD.AA.: Pedrals, 1998: 82). Des dels inicis la casa estava sota la influència de la parròquia de Sant Julià que depenia del monestir de Sant Llorenç prop Bagà, a la que havia de pagar les primícies i la tercera part del delme. Possiblement fou un dels 10 masos que formaren part de la dotació del monestir de Sant Llorenç prop Bagà al Bisbat d'Urgell el 983, tal i com consta a l'acta de consagració de la catedral de La Seu d'Urgell (Baraut, 1978). Es tracta per tant, d'una de les cases antigues del terme ja que ha estat habitada sempre i ha anat patint modificacions al llarg de la història, conservant únicament el portal adovellat possiblement del segle XVI. Desconeixem si alguna de les persones esmentades als fogatges de 1497 i de 1553 seria el propietari d'aquesta casa. A partir de 1722 el domini sobre el poble passà de Sant Llorenç als hospitalers, ja que en els seus censos hi consten 12 masos durant algun temps, entre ells la Pomera. El 1747 passa a ser administrat de nou per la comunitat benedictina de Lleida, com consta al seu capbreu on es recullen 30 cases (DD.AA.: DD.AA.: Pedrals, 1998: 83-84). La casa surt esmentada el 1856 al "Registro de las casas de campo de cada distrito y de los aforados de guerra". Segons el catàleg de masies va ser rehabilitada el 1848, però també a finals del segle XX, quan adquirí l'aspecte que te actualment.

Bibliografia

BARAUT,C. (1978) Les actes de consagracions d'esglésies del Bisbat d'Urgell (segles IX-XII). "Urgellia" nº 1, La Seu d'Urgell.
DD.AA. (1998) Sant Julià de Cerdanyola. Municipi de sempre. Municipi recuperat. Ajuntament de Sant Julià de Cerdanyola.
"Registro de las casas de campo de cada distrito y de los aforados de guerra" Libro 63, 1856. Arxiu Comarcal de Berga.
SERRA I VILARO, J. (1930-1950) Baronies de Pinós i Mataplana. Llibre III: Esglésies i vida eclesiàstica. Reproducció facsímil de 1989. Centre d'Estudis Baganesos.
SERRAIMA MILIAN, Lupe (2013) Pla Especial de Catàleg de Masies, cases Rurals i altres edificacions.

Text refós. Diputació de Barcelona i Ajuntament de Sant Julià de Cerdanyola. Aprovat per la Generalitat de Catalunya 11/4/2014.

15